

AQP

AQUILA

Magazin

2015. április
IV. évfolyam 4. szám

Az AQP jogerősen bejegyzett párt.

Az AQUILA Párt (AQP) magazinja www.aquilapart.hu
1222 Bp., Zakariás J. u. 3., 3620/3274793 aquilapart@aqp.hu

A legfontosabb földi érték az ember!

Ön ismét az AQUILA Párt magazinját olvashatja – immár a 4. évfolyam 4. számát. Ebben folytatjuk az AQUILA Párt (AQP) megismertetését. Az összes eddigi szám megtalálható a www.aquilapart.hu, www.aqp.hu honlap magazin fülénél. Kérjük, kísérje figyelemmel a honlapunkat, ahol a teljes pártprogram is elolvasható.

Fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha meg tudjuk értetni a célunkat, amiért megalakultunk. Támogatásukat reméljük.

Békés, kegyelemmel teljes
HÚSVÉTOT
kíván az

AQUILA Párt

AQP/2015

Prohászka Ottokár

„... Ez az a győzelmes s föltartóztathatlan hatalom! Éljetek isteni életet... ez a legnagyobb tény! Ne kételkedjete: hogy baj, éhség, halál legyőz titeket; emelkedjete öntudatotokkal a kétség fölé. A bensőséget semmiért se adjátok oda, se kabátért, se pénzért, se kipörlendő jogigényért; hagyjatok ott kabátot és pénzt; legyetek kézszek ezt mind odaadni a bensőséges, mélységes életért. Érezzétek át, hogy az Isten van veletek...”

Vargáné Pável Márta, az AQP elnöke

és V.P. Beatrix

Vasárnapi bezárás hatásai

Tudjuk, bőrünkön már érezhetjük, a kormánypártok behatárolták az életünket, elvették a szabad akaratunk egy részét, az embereket farizeusi tetteikkel a kereszténység ellen fordították, például azzal is, hogy vasárnapra bezáratták a boltokat. Erre pedig semmiféle racionális ok nincs.

A KDNP – szerintünk egy a valóságban alig létező, de szemforgatásban első helyen álló párt – elérte a FIDESZ-szel, azt is érdekes lenne tudni, hogy milyen indokok, háttéralkuk után –, hogy a vasárnapi zárvatartást elrendelték. Ezzel a népszerűségük vetekszik a JOBBIK-kal, így maguknak is betartottak, bár az is lehet, hogy már tele van a pénztárcájuk és unják a kormányzást...!

A károkozás tökéletes. Legalább 10-15.000 fő elveszti az állását, lehet otthon éhezni vagy kúrázhat, ugyanis lesz rá ideje, mert tudjuk, az országunk 1/3-a éhezik. És nem az a fele éhezik, akik fehér lovon lovagolnak és ezeket kitalálták, hanem azok, akik boltokban és egyéb alulfizetett állásokban dolgoztak eddig, mert most már az sem lesz. Az emberek vasárnap nem játszásból mentek el dolgozni, hanem mert valahogy ki kellett egészíteni kevéske pénzüket, például tartósan beteg gyermek miatt, vagy egyedülálló anyák vagy tanulók tettek így, akik 4 órás munkával hozzápótolták a költségeikhez. De a nagyon szociális érzésű KDNP nem tudott olyan mélyre ereszkedni a fehér lóról, hogy elbeszélgesse az emberekkel is, viszont arra ráérezett, hol kell nagyot csapni a szegényeken. Megtette!

Így több milliárd bevételtől esik el az ország, nem baj, majd újabb adók kivetésével pótolják.

Szóval ez minden szinten „nyerő” húzás volt, kísértetiesen hasonló ahhoz, amit anno az SZDSZ tett az MSZP-vel. Nem tanulnak semmiből sem? (Persze mi nem aggódunk miattuk sem, mert tudjuk, hogy a legjobb megoldás az AQP lenne.) Ez nekünk, az AQUILA Pártnak, abszolút népellenesen és a lakosság akaratának teljes figyelmen kívül hagyásával történt, hogy ennek milyen kellemetlen mellékhatásai lehetnek, arról semmiféle hatástanulmány sem készült.

Sok negatív hozadékát emlegethetnénk, de most kiragadunk néhány bosszantó dolgot:

- A nagy bevásárlóközpontok mellé települtek kisebb boltok, butikok, gyógyszertárak stb. is. Első vasárnap este körutat tettünk, és kiderült, hogy alig volt forgalmuk, a patika is látszólag üres volt. Az emberek ezekből is elmaradtak, mert eddig összekötötték a bevásárlásaikat. Így nagyon hamar ezek az üzletek is kisebb létszámra és elbocsátásokra kényszerülnek.

- Ha a nagy áruházak mellett ki is nyithatna egy-egy bolt vagy gyógyszertár, csak akkor, ha van fűtési lehetőség, valamint a kültérbe is nyitott ajtaja van, amit külön pénzért őriztetni kell. Mivel nem mennek oda az emberek, ezért idővel ezeket is be kell zárni vasárnapra.

- Pár diák mondta, hogy már jelezték, nincs annyi diákra szükségük.

- Azt is láttuk, hogy akkora a dac az emberekben a kormány ellen, hogy – saját bevallásuk szerint – azok is akarnának vasárnap vásárolni, akik eddig nem tették.

Tapasztalható, hogy az egész országban olyan rendeletek, törvények látnak napvilágot, amiket ötletszerűen adnak elő, egyáltalán nem érdeklí őket, hogy hatásukban milyen rettenetes állapotokat eredményeznek.

Az AQP programjában például az is benne van, hogy minden fontos döntés előtt, mindenféleképpen a szervezetekkel és minden illetékessel egyeztetni kell. Most ez csak látszatból, vagy úgy sincs meg. Az nekünk nem egyeztetés, hogy sok millióért kapunk ovisoknak szánt levelet „ugye ide akarod behúzni az X-et, ugye így akarod” stílusban.

Márkus Edit

Gondolatok egy hír kapcsán

Múmiamaszk rejtheti a legrégebbi ismert evangéliumot

http://mult-kor.hu/mumiamaszk-rejtheti-a-legregebbi-ismert-evangeliumot-20150120?utm_source=social&utm_campaign=mumiamaszk-rejtheti-a-legregebbi-ismert-evangeliumot-20150120&utm_medium=facebook&print=1

A Múlt-kor történelmi portál hírei között olvasható, hogy Márk evangéliumának i. sz. 90 előtt íródhatott másolattöredékére bukkantak kutatók egy múmiamaszk belsejében. Lehet, hogy ez a dokumentum az evangéliumok legrégebbi ismert másolatát jelenti. Az evangéliumot szénalapú kormeghatározó vizsgálatoknak vetették alá, analizálták a kézírást, valamint azokat a szövegeket, amelyek mellett megtalálták az első századi írást. Habár a szöveg igen rövid, mégis sok információt hordozhat Márk evangéliumának változásairól. Az elemzések egyik célja, hogy megtudják a szövegek pontos dátumát, hogy kiderüljön, meddig használhatták a papiruszokat, mielőtt maszkot készítettek belőlük.

A szöveget papiruszra írták, mely igen drága volt, ezért sokszor előfordult, hogy újra felhasználták. Így történhetett, hogy egy közember halotti maszkjához használták fel ezt a darabot. Sajnos a kutatók ilyenkor döntés elé kényszerülnek, a maszkot vagy a szöveget mentik meg. Sokan a szövegek elsőbbsége mellett foglalnak állást, azzal érvelve, hogy rengeteg ilyen maszkot találni, hiszen sok papiruszból készült maszk maradt fenn, ami nem mondható el a fáraói aranymaszkokról.

Ha túllépünk a történészek, régészek álláspontján, akkor valami különös együttes létéről gondolkodhatunk. Az evangélium szent könyve Jézus életét ismerteti. Ha mélyen megértjük az evangéliumot, megtaláljuk, hogyan kellene élni az embernek, hogy tudja legyőzni a világot. Márk evangéliumának legrégebbi változatáról lehet szó, időben a legközelebb lehet Jézushoz, talán az egyik leghűebb szövegváltozatról van szó. A halotti maszk egy egyiptomi ember életéről árulkodik, az arcát, lelkét próbálták az örökkévalóság számára előkészíteni. Nem is kívánhatott volna szebb halotti maszkot az az egyiptomi ember, aki Márk evangéliumát kapta útravalóul. Talán ez lett volna minden fáraó álma is, kulcsot kapni az örökkévalósághoz. Ha megnézzük a fáraók sírját, úgy tűnik, minden segítséget igénybe vettek, hogy biztosítsák a folytatást, hiszen egész életükben a halálukra készültek: amelyben usebti szolgák segítették őket, bárkát biztosítottak az utazáshoz, feliratok igazították útba lelküket. Persze az írás önmagában még nem kincs, a betűk csak akkor lesznek hasznossá, ha olvassuk, forgatjuk őket, és ha végül az üzenet belsővé válik, saját életünk részévé.

Különös érzés az, hogy itt két vallás is összekapcsolódik. Ma, amikor sajnos még mindig halált hoz a vallási különbségekbe kapaszkodó politika, terrorizmus, szinte arcul csap minket ez a hír a régi korokból. A vallások mind más-más oldalról tudják megvilágítani az igazságot, más-más eszközökkel segítik az embert. Lehet a különbségeket hangoztatni, de akkor csak megfosztjuk magunkat olyan kincsektől, melyek akár váratlanul is a segítségünkre lehetnek a hosszú és göröngyös lelki úton.

Vargáné Pável Márta

Krisztus és a vasárnap, milyen Krisztus?

Tetszik a HVG cikke - alább csak belőle idézek-, s az író szíves engedelmet kérve ezt a gondolatot folytatom.

Az AQP-nál is probléma, és sajnálatos tény, hogy Krisztust gátlástalan eszközként használja fel a hatalom. Az, hogy Isten a szabad akarat, a szeretet, az őszinteség, a humánus csúcspontja, sehol sem jelenik

meg. Éppen ezért tetszenek Balavány György gondolatai, mert közel állnak ahhoz, amit eddig is hangoztattunk az írásainkban is.

Ma, Húsvét vasárnapján írom ezeket a sorokat, és egyre erősebben fáj, hogy mennyire eltorzították a valóságot. Hogy milyen is az igazi Krisztus? Nem eszköz, hanem az ÉLET!

http://hvg.hu/velemeney.publicisztika/20150404_Nyugi_a_keresztenyseg_nemilyen

Nyugi, a kereszténység nem ilyen! Szerző: Balavány György

„Mert a kereszténységet jelenleg leginkább a „keresztény hatalom” veszélyezteti.” Ennek a magasztos életnek a kiteljesedését az Istent megutáltató viselkedéssel a jelenlegi hatalom /is/ valóban veszélyezteti.

uo. „Csak azt mondom, hogy aki a Biblia Krisztusát, az igazi Krisztust felismeri és a szívébe zárja, annak az élete megváltozik. Egyre lehetlenebbé válik számára a mások felett való ítélkezés és gyűlölködés, a hideg elfordulás a szükséget szenvedőktől; a hazugság, a lopás, a hűtlenség, egyáltalán: az önzés mindenféle formája.”

Ma pont ennek az ellenkezője megy, nagyképpen, hivalkodóan, a nép akaratára oda sem figyelve, cinikusan, de magukat keresztény kormányként titulálva cselekszenek.

uo. „Az evangélium lefokozása, meghamisítása viszont az ellenkező irányba hat. Gyorsan és félelmetesen. ... Nem, szó sincs arról, hogy bármely előző rezsím keresztényibb lett volna. A jelenlegi viszont annak állítja magát, Isten nevét veszi a szájára úton-útfélen, püspökökkel szentelteti föl a stadionjait, a saját teológiája szerint hoz mindenkire érvényes döntéseket – és mindezzel sokkal többet árt az evangéliumnak, mint bármelyik elődje a rendszerváltozás óta.”

Jelzem, a sárga szín – és ez most jelenleg ezzel jellemezhető – megtévesztőbb a fehérrel szemben, mintha vörös lenne, mert akkor világos lenne a népnek, hogy ez nem a lelki fehér. Már pedig a Fidesz sárgasága nem azonos a Krisztusi fehérséggel, ami a lelki tisztaságot, ragyogást jelzi.

uo. „A kurzus-Krisztus elutasítása... Nem kell az az evangélium, ami arról szól, hogy melyek az előírt családmodellek, és melyek a megvetendők. Nem kell a szeretetre hivatkozó gyűlölet. Nem kell olyan isten, aki egy hazugságokkal átszőtt, végtelenségig korrumpált közigazgatást áldásában részesít.”

Nem kell az életünkbe, a szabad akartunkba beleszóló erőszak. Ha egy kicsit keresztényibbek lennének, tudnák, hogy Isten senkit semmire sem erőszakol. Megtehetné - de Maga miatt nem teszi meg, mert belőle származik halhatatlan lelkünk -, de így nem fog erőszakot tenni velünk. Pedig megtehetné volna, nem kellett volna a keresztén meghalni értünk, de nem tette, tabunak veszi a mi szabad akartunkat. Ezt semmiféle magát keresztényként emlegető kormány, és senki sem veheti el. Ha ezt teszi, akkor az ellenkező oldallal cimborál.

uo. „A vasárnapi boltbezárásról most csak annyit, hogy az effajta kereszténykedő tilalom teológiailag teljesen tartalmatlan.”...” Maga a hetednap munkatiltalom is egy olyan tétel a Héber Bibliában, ami Izrael népére (és csak rá!) vonatkozik; a kereszténységben, törvényi előírásként, semmi értelme.”

Vasárnap, a feltámadás napja valóban ünnep - de nem úgy, ahogyan az ortodox zsidóknál, hogy a villanyt sem kapcsolhatják fel -, akkor minden olyan tevékenységtől tartózkodni illik, amit addig hét közben tettünk, pl. a szalagon végzett munka után, jót tesz a léleknek akár vasárnap (!) egy kis kerti ásás. Nem kell jajgatni, igen, lehet! De azt az ember maga

dönti el, mit akar tenni. És nem lehet alóla a pénzkereseti lehetőséget - amivel magát és családját tartja el - kihúzni sem vallási, sem más alapon. Ebből soha semmi jó sem származik.

A kereszténység értelmezését, Krisztus igazi arcát, akaratát, koronként változóan mutatják be. Mi az igazi arc, azt pontosan nem, illetve az evangéliumok és őskeresztények hite alapján sejthetjük, de pontosan nem tudhatjuk, mert ahhoz egyre tisztábban működő emberi felfogó képesség kellene. Ez viszont ma, a világ hatásainak köszönhetően egyre homályosabb, zavarosabb.

„...” a kereszténység nem liberális, és bizony nem is konzervatív, mert nem fér bele ezekbe a modernista ideológiai ketrecekbe. És arra, hogy vétkezni szabad-e, az a válaszom hívőként, hogy igen. Szabad. De nem muszáj. Ez a belső szabadság az igazi kereszténység legnagyobb ajándéka. Ezt megtapasztalva szenvedélybetegek gyógyulnak meg, tönkrement kapcsolatok, széteső családok jönnek rendbe. Amikor az ember szabaddá válik arra, hogy ne lopjon és ne hazudjon, akár politikusként, akár magánemberként, amikor már nem a gyarlóságai irányítják az életét, hanem – bukdácsolva bár – képes Krisztus nyomába lépni és szeretettel szolgálni másokat, az az igazi szabadság, amiről beszélek.”

Igen, jól közelíti meg az író a nekünk adott krisztusi szabadság lényegét. Az, hogy felnőttként szabad, felelősen viselkedő személyként értsünk, ott már szükséges az életünkben az Isten világának, nekünk adott magas szintű emberi normáknak a megértése, megélése. Ebbe valóban nem fér bele az ego, a határtalan harácsolás, a másokat lenéző, kisemmiző cinizmus. Amikor Isten normái szerint éli valaki szabad, felelősségteljes életét, akkor senki sem lesz szabatos viselkedésű, hanem a valódi szabadság öröme járja át, amit mások felé is gyakorol, pl. iskolai rendszabályok meghozatalánál.

Milyen is Krisztus?

A lehető legjobb humorú, minket abszolút ismerő, megbocsátó, az öröm Istene. Jézus Krisztus különösen szereti a vidám, őszinte embereket. Nem kér tőlünk lehetetlent, mert személyre lebontva is pontosan tudja mik a lehetőségeink, ezt el kell hinnünk. Krisztus, ami parancsokat adott – az emberi és isteni viszonyok rendezése miatt -, azokat azért is illene mindenkinek betartani, hogy ne káosz, nyomor és háborúk sokasága, hanem béke és szeretet legyen a földön. Miért olyan nagy kérdés ez? Csak nekünk lenne jobb.

Vargáné Pável Márta

Erőszakosé a mennyek országa?

Az erőszakosság erősen taszító tulajdonság. De az mennyivel vonzóbb, ha valami semmit, senkit sem akar? Mi a jobb? A középút, mint általában mindenben?

Lassan meggyőződésemmé válik, hogy az fog Istenhez hazamenni, aki mindenben átgázolva erőszakosan ezt akarja. Lelki vezetések során látom, hogy a lagymatagság sehova sem visz. A Bibliában van erre utalás, íme, kétféle variációban. A protestáns fordítás szerint: *Máté evangélium 11:12* „A Keresztelő János idejétől fogva pedig mind mostanig erőszakoskodnak a mennyek országáért, és az erőszakoskodók ragadják el azt.” Jeromos Mt. 11:12 „A mennyek országa Keresztelő János idejétől mindmáig erőszakot szenved, az erőszakosok szerzik meg.”

Teológiai elemzések nem támogatják azt a nézetet, amit tapasztaltam. Ellentmondás-e; Jézus másik ígérete szerint a szelídek örökségül bírják a földet. Azt meg is kívánja, hogy a szolgálatot a szelídség szellemében végezzük. Ugyanakkor azt mondja: küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé, legyetek okosak, mint a kígyók és szelídek, mint a galambok.

Tehát Jézus a béke, a szeretet legnagyobb példája volt, mégis azt is tudjuk, hogy nem tartozott a gyávák, a megalkuvók, a komfortosak, az elnézők közé. Volt, hogy haragra lobbant, ostorozta a farizeusi képmutató magatartást. Ostorral kergette ki az árusokat az Isten házából. Jézus állandóan tiltakozott az önmagával megleégedettek viselkedésével szemben, az első helyekre ülőkkel példálózott. Tudjuk, ahhoz, hogy Isten dolgát megtegyük, kemény lelkültre, önmagunkkal szemben sem megbocsátó lelkültre van szükség. Jézusnak kemény, kitartó gyermekekre van szüksége, akik nem lehetnek megalkuvóak, semmit sem engednek meggyőződésükből.

Tapasztalhattuk, hogy ha megérezzük Isten erejét, akkor nem kell semmi erőszak, semmi kényszerre sincs szükségünk, mert a szelídségben is működik, ott van az isteni erő!

Mégis miért gondolom azt, hogy erőszakosoké a mennyek országa?

Egy jó példa. Ismerek két embert, akik a világ szeretetében és egy-két bűn elkövetésében nem nagyon különböztek egymástól. Az egyik Isten elé állva elmondta – az igazat –, és magát mindenféle gyávának, gyengének vallotta, majd közölte: Istenem, most nem vagyok alkalmas, hogy megtegyem, amit kérsz. A másik bevallotta galádságait, majd ezzel fejezte be: Istenem, én átfogom a lábaidat, és soha nem fogok leválni rólad, itt markollak, még lerugdalni (persze Isten ezt soha sem tenné, inkább mosolyog ezen a nagy ragaszkodáson) sem engedném magamat.

Nos, ki tetszhetett jobban Istennek? Egyértelmű, hogy az utóbbi, mert ő hiába bűnös – és ki nem az... – de teljes erejéből, ahhoz az isteni erőhöz, ami kihozza bűneiből, ami folyamatosan megváltoztatja, szünet nélkül ragaszkodik.

Így kell tennünk!

Sík Sándor

Végtelenség, a te szemed rettenetes tükör!
Belenézek szemedbe: és összegörnyedek.
Belédvesz a szemem. Nagyvotod oly irtóztató!
Fut benned, fut, fut a tekintetem: és utóléri önmagát,
De téged el nem ér.
És minő szép vagy! Iszonyúan szép vagy!
Amint köröttem mindenütt fakadsz
És formálsz, alkotsz szüntelen
Parányokat, világokat és én-eket.
S fönntartasz mindent élő színeden,
Engem is. És egyre énekelsz
És mosolyogsz örök-egy mosolyoddal,...
Végtelenség, a te szemed édes, meleg tükör.
Belenézek szemedbe: s kiegyenesedem....
Minő csoda! Te feneketlen mélység,
Te határtalan messzeség, te bolttalan magasság:
Te mindenestül elférsz az én hitvány szememben.
Összeszorulsz az én szívembe, egy kétes kicsi zugba:
És mégis, nem kisebbedel.
Hullámaidat gyűszűbe szorítod:
És mégis, nem sekélyedel;

És bennem-léteddel fénné és dallá bűvölöd
Bensőm szégyenletes titokzatát.
Mi vagyok én, hogy a csodák kelyhévé lettem,
A mindenséget foglaló keretté?
Hogy nincs gondolatom, mely végtelen ne volna,
Hogy nincsen bennem érzés, amely határt ismerne,
Hogy még magam is elférek magamban!
Ó mily csodálatos tükör a te szemed,
Ó végtelenség!

Összeállította: Oroszi-Kuzmich Kinga

Forrás: <http://www.katolikus.hu/szentek/szent57.html>

Sienai Szent Katalin (április 29.)

Katalin 1347-ben a sienai Benincasa Jakab kelmefestő mester és felesége, Lapa asszony huszonötödik gyermekeként született. Ikertestvére, Giovanna születése után hamarosan meghalt. Már három évesen, ... pici korában szokása volt például, hogy a lépcsőt járva minden egyes lépcsőfok előtt elmondott egy Üdvözlégyet. Hat éves volt, amikor az első látomásban részesült: a domonkosok temploma felett – ez a templom a házuk közelében állt, és Katalin nagyon szerette – megjelent neki Krisztus főpapi ruhában. A kíséretében Katalin fölismerte Szent Pétert, Szent Pált és Szent János evangélistát. Az Úr Krisztus jóságosan rámosolygott, majd megáldotta.

Ettől a látomástól Katalin megváltozott. Felnöttesen komoly lett, imádságos élete elmélyült, és minden emberi segítség nélkül, csak a Szentlélek irányításával kezdte gyakorolni a régi remeték vezeklését, böjtjét, imádságait. Lelke oly gyorsasággal érett, hogy hét éves korában szüzességi fogadalmat tett.

A család mindezt nem vette komolyan, s amikor Katalin elérte a tizenkettedik évét, kezdték fölkeszíteni a házasságra. Katalin tiltakozott, de nem lázadt föl, hanem Jegyeséhez menekült. A család – látván hajthatatlanságát – zaklatni kezdte, remélve, hogy kiverik fejéből jámbor „rögeszméit”. Ő türelemmel viselt mindent, de amikor tizenhat éves lett, felnőttként közölte övéivel, hogy inkább elmegy otthonról, de szándékát, fogadalmát nem másítja meg. Ekkor, az édesapa hatására, a család elfogadta szándékát.

Katalin alázatból nem akart kolostorba lépni és nem is lett soha apáca. A Sienában élő domonkos harmadrendi nővérek (mantelláták) között akarta szolgálni Isten dicsőségét és felebarátai üdvösségét. A nővérek azonban elutasították a kérelmét azzal, hogy ők csak özvegyeket vesznek föl, a fiatal lányoktól félnek, mert botrányt hozhatnak rájuk. Katalin ennek ellenére – hiszen egy látomásban Szent Domonkostól ígéretet kapott, hogy magára öltheti a Bűnbánó Nővérek ruháját – változatlanul kitartott kérése mellett, s végül a nővérek befogadták.

Katalin ekkor visszavonult házuk egy pincszerű zugába, amit a cellájának nevezett. Csak a templomba ment ki, a gyóntatóján kívül senkivel sem beszélt; egyébként a cellájában vezekelt, imádkozott, böjtölt és virrasztott. Ágya nem volt, a feje alatt egy kő volt a párna. Elhagyta a húst, aztán fokozatosan a többi eledeleket is, s csak kenyeret és zöldségféléket evett; élete végén pedig csak az Eucharisziából élt, semmi más nem táplálta.

Három éve tartott már ez a teljes magány, sok-sok imádsággal és az erényért vívott harccal, amikor Krisztus megjelent Katalinnak: gyűrűt húzott az ujjára (melyet mások nem láttak, csak Katalin látta állandóan), és eljegyezte magával. E misztikus eljegyzést követően pedig az Úr kiszólitotta őt magányából és elküldte az emberek közé, a béke és az igazság angyalának.

Amikor pestis tört ki a Sienában, megmutatkozott, hogy Katalin életét is kockára téve szolgál a felebarátainak. Ápolta, bátorította, olykor csodával gyógyította a betegeket. ....

Egy beteg ápolása során hősiességéről és türelemről tett tanúságot. Ezt követően éjszaka megjelent Krisztus, és két koronát kínált neki: egy tövisből fontat és egy ékes aranykoronát, s megkérdezte, melyiket

akarja választani erre az életre. A másikat ugyanis az égből fogja viselni. Katalin akkor az izzó szeretet hevében kikapta az Úr kezéből a töviskoronát, és a fejébe húzta. A tövises fájdalom – mint mondta – hosszú időn át érezte a fején.

Amikor 1375. április 1-én Pisában megkapta a stigmákat, szemtanúi is voltak a történésnek. Később Katalin maga mondta el, hogy a Megfeszített Krisztus sebeiből vérvörös fénysugarak indultak ki és tartottak keze, oldala és lába felé. Akkor ő – hogy a feltűnés kísértéseit elkerülhesse – azt kérte, hogy a sebeket kívülről ne lehessen látni. És az Úr meghallgatta, mert a vérvörös sugarak fehérré váltak, és úgy fűródtak a testébe. ....

Csodatételei nagyon emberközelen történtek, a napi segítségnyújtás közben. Így nem is egyszer kenyeret szaporított éhes „családjának”; egy alkalommal például Rómában, amikor a gondatlan hetesnővér elfelejtett kenyeret szerezni. Atyja háza népét egyszer hónapokig itatta egy kicsi hordóból borral, sőt a szegényeknek is adott belőle rendszeresen, és a hordó nem apadt ki!

E fizikai csodáknál sokkal jelentősebbek voltak a lelkiekkel kapcsolatos csodái: olvasott a lelkekben, megrögzött bűnösök tértek meg, régi-régi ellenségeskedések szűntek meg a szavára. Elmondhatatlan bűz érzéséről panaszkodott, amikor bűnöket rejtegető, elegáns arisztokraták közt volt.

Amikor Avignonban a pápa előtt beszélt, a pápa csodálkozva hallotta a kúria hibáinak és bűneinek lajstromát. Megkérdezte a környezetét, hogy mióta él a közelben ez a leány, s akkor Katalin megmondta, hogy ő Sienából jobban látta a pápa környezetének minden bűnét, mint a helybeliek. .... Egész kicsi kora óta nagyon szerette az Eucharisziát, ezért is kapta meg azt a rendkívüli jelet, hogy élete utolsó hét esztendejében ez volt egyedüli tápláléka.

Katalin fáradhatatlanul harcolt a pápa Rómába való visszatéréseért és a keresztes háború megszervezéséért. Ekkor kapta Katalin a pápától a hordozható oltár kiváltságát, hogy vándorútjain is minden nap részesülhessen a szentmise és a szentáldozás kegyelmeiben. ....

Akkor Katalin hazatért, s ezután kezdte diktálni – legtöbbször misztikus elragadtatásban – az isteni gondviselésről szóló könyvét, a Dialógust. Azért diktált, mert ő maga sokáig (amíg az írás és olvasás képességét misztikus módon meg nem kapta az Úrtól) nem tudott sem írni, sem olvasni. Állandóan több „titkár” és „titkárnő” volt mellette, kiknek leveleit diktálta – gyakran egyszerre többet is – a legkülönbözőbb címzettek részére: világiaknak és szerzeteseknek, királyoknak és a pápának, katonáknak és kereskedőknek.

1380 nagyböjtjére Katalin fekvő beteg lett. Tanítványai tanúsága szerint iszonyatos kísértéseket szenvedett, az ördögök valósággal tomboltak körülötte, míg végül április 29-én a tercia idején eltávozott égi Vőlegényéhez. ...

A szentté avatást II. Pius pápa 1461. június 29-én végezte. ...1970-ben pedig Avilai Szent Terézzel együtt megkapta az egyházdoktor megtisztelő címét.

Kis Enikő

Misszió Afrikában /riport/

Kedves Ádám, kérlek, mondj pár szót magadról, esetleg a szervezetről, ahova tartozol

Balogh Ádámnak hívnak és családapa vagyok. Négy kislányunk van. A feleségemmel Isten kegyelméből boldog házasságban élünk. Korábban én nem voltam vallásos, nem vallásos családban nőttem fel Tatabányán. 1991-ben ismertem meg Istent, ez egy nagyon lényeges, mindent eldöntő tényező volt az életemben. Ekkor találkoztam egy olyan emberrel, aki számomra hitelesen és érthetően tudott beszélni Jézus Krisztusról, a Bibliáról, Istenről. Akkor egy üres szobában, életemben először azt mondtam Istennek, hogy „ha Te tényleg vagy és nem a levegőbe vagy a falaknak beszélek, akkor én akarok veled találkozni.” És ezen a ponton Isten elkezdett bennem dolgozni – én nem tudom, mit, de azon

az éjszakán úgy éreztem, történt velem valami. Elkezdtem olvasni a Szentírást, megismerem a keresztény közösségeket és kezdtem hivatást érezni arra, hogy az emberekhez vigyem Isten igazságait. Olyan életcél és küldetést kaptam, amelyért érdemes élni. Addig minden vélt út végén ott álltam üresen és egyedül – megint. Rájöttem, hogy ezt kerestem, hogy valami olyan dologgal foglalkozzak, ami örök, aminek nem jár le a szavatossági ideje. Jelen pillanatban az *Új Jeruzsálem* katolikus missziós közösségben szolgálok és elköteleztem magamat, hogy Istent hirdessem szavakkal és tettekkel. Szívünkön hordjuk az Egyház megújulását, de azokat az embereket is, akik nem tartoznak az Egyházhoz.

Hallottam arról, hogy te Afrikában is jártál misszionálni. Hogy jutottál oda – hogy jött az ihlet vagy az ösztönzés?

B.: Ez nem annyira ösztönzés volt, inkább véletlen. Afrikában egy közösséget vezető házaspárnak azt tette Isten a szívébe, hogy jöjjenek Magyarországra. Annak ellenére követték Isten hívását, hogy nyolc gyerekük közül az egyiknek a családjában született egy kisbaba, de valami történt és pár órával a születése után meghalt. Hétfőre szól a jegyük és ez előtte szombaton történt. Ez óriási trauma egy családban, de ők nagyon erős emberek. A férfi mesélte nekem, hogy a kezébe vette a kisbabát és az Úr mondta neki, hogy „Ne a halottakra nézz, hanem az élőkre”. Mondta a fiának, hogy „minket elküldött az Úr Magyarországra, úgyhogy mennünk kell, ti temessétek el a kisbabát”. Van olyan dolog Isten követésében, ami meredek. Hát Mária igenje nem volt-e meredek?

Senkit sem ismertek itt, ima-utakat jártak a városban, imádkoztak a városért, az emberekért és kérték Istent, mutassa meg, miért vannak itt. Isten a szívükre tette, hogy találkozni fognak a béke emberével, találkozni fognak Isten emberével. Én pedig – hetente, kéthetente utcai evangelizációban veszünk részt – egyik ilyen csütörtök délután láttam, hogy megáll egy fekete házaspár, és mikor végeztünk, odajöttek hozzám. Beszélgettünk és elkérték a telefonszámomat. Még aznap este felhívtak és kérték, hogy találkozzunk. Három-négy órát beszélgettünk mélyen. Utána ők elmentek, de kapcsolatban maradtunk. Ez 2014 májusában volt, nyár vége felé azzal a kéréssel álltak elő, hogy nem mennék-e le hozzájuk missziózni. Így utaztam le hozzájuk Dél-Afrikába október végén, november elején. Nem terveztem előre; így alakult.

Hogy fogadtak téged az ott élők?

Nagy örömmel, nagy szeretettel fogadtak. Nem az a fajta missziós munkás voltam, aki a legdrágább hotelekben lakott és ezerdolláros öltönyben alkalmakat tartott nagy tömegek előtt, hanem ott laktam közöttük. Fehér embert alig láttam. Dél-Afrika olyan furcsa ország, hogy annak ellenére, hogy az apartheidnek már ugyan több mint húsz éve vége van, de azért ott lappang. Van egy bőrszín szerinti hierarchia: vannak a fehérek, ők a legpengébbek, vannak a színesek, ők a fekete és fehér keverékek, az indiaiak és legalul a feketék. Durban környékén voltam az indiaiak és a feketék között.

Milyenek ők – emberként?

Nyitottak, mélyek, természetesebbek, mint mi vagyunk, bár nincsenek híján a technológiának, internetnek, szép házaknak. Testvéreknél laktam, volt lehetőségem betekinteni az életükbe. Rendkívül mélyen hívó embereket ismertem meg közöttük.

Hogy élnek meg a hitüket?

Az egyik dolog, ami nagyon kitűnt, hogy családban gondolkodnak. A keresztény közösség nem a polgári élet egy tényezője, hogy vasárnap reggel adok az életemből egy fél órát, maximum egy órát, és kipipálom, hogy ott voltam, de nem várok sokat, nem építkek kapcsolatokat. A közösségeiket mintegy második családként fogják fel. Egy rendkívüli méretű átjárás van a kiscsaládon túl a nagycsaládon belül, ami a közösség. Beengedik egymást az életükbe. Pl. beszélgettem az egyik vezetővel a lakásán és egyszer csak besétál egy kisgyerek – ilyen alig három év körüli – leül, kérdem: „Ki ez?” „Jaj, figyelj ő XY gyereke, biztos mentek vásárolni és lerakták” Nem is telefonáltak, be se szóltak?” „Ja-ja, ez így megy.” Ennyire egybefolyik a hitéletük a hétköznapijakkal, természetes és nagyon egészséges módon. Számomra meglepő volt és kijelentés erejű az ő életmódjuk.

Hogyan élnek meg az imáikat, hogy imádkoznak? Vannak-e közös együttlétek a misén kívül – tudom is én – hittanórák?

Ó, rengeteg, rengeteg. Például, én főként vezetők és pásztorok között mozogtam. Hetente kétszer nyolctól fél tíz-tízeg együtt vannak a vezetők, közösségvezetők, pásztorok, papok. Együtt imádkoznak, tanulnak, keresik Isten arcát, hogy mit akar Isten tenni a mi városunkban. Nem csak a saját közösségeikben, azok építésében gondolkodnak, hanem Krisztus egész testében, ami abban a városban magként el van vetve. Törekszenek arra, hogy egységben legyenek, arra, hogy egy irányban mutasson az az út, amin járnak abban a városban, ahol vannak.

Akkor ezek szerint ők a közéletbe is beengedik Isten akaratát?

Abszolút. Sőt, én azt gondolom, hogy – ebbe annyira nem láttam bele, csak elmondás szintjén – olyan is van, hogy a politikusok és a városnak a vezetői hozzájuk mennek kérdezni bizonyos ügyekben: figyeljetek, mi nem tudjuk, hogy ez hogy működik, de látjuk, hogy van nálatok valami, hogy ti többet tudtok, van rajtatok valami kegyelem, bölcsesség, ezt hogyan kell csinálni, adjatok tanácsot. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon egészséges dolog, mert Isten az, aki mindent lát, és Ő tudja igazán, hogy egy városnak, egy országnak, mi az, ami jó, ami működik, mi az az irány, ahova mennie kell. A politikus, a gazdasági ember, akinek nincs Istene, ebbe a forrásba nem tud belecsatlakozni.

És most csatoljunk vissza, ugye, Dél-Afrikára... az ottani közösségre.

Pont ezzel akartam befejezni, ha egy közösségben nincs jelen az apostoli tanítás, akkor nincs lelke, ereje. ... Ott, a dél-afrikai közösségben én megtapasztaltam ezt a minőséget. Azt látom, hogy ez itt, Magyarországon nagyon hiányzik. Ahogy járok a plébániákon, Isten népe között azt látom, hogy infantilis dolgokkal foglalkoznak, és csak nagyon nyomokban van jelen az érett hit.

Gondolod, hogy egy misszionáriusnak a feladata az utat végigjárni a gyermekeivel, vagy egy idő után át kell adnia egy már kialakult közösséget a lelkipásztornak? Feladatodnak érzed-e végigkísérni a lelki gyermekeidet az úton?

Látod, itt van egy nagy paradigmaváltásnak a kezdete. ... Az atya nem fog kiborulni, mert a fia növekszik, sőt, mi, apák, azért dolgozunk, hogy a természetes és lelki gyermekeink többé váljanak, mint mi. ... Itt Európában mi próbálunk minél függetlenebbé válni a többi embertől, már azt se tudjuk, milyen egy család – gondolj csak a sok elvált szülő gyerekére, hogy nőnek fel. Isten azt kívánja, hogy mi, az ő népe nőjünk fel és legyünk apái ennek a sok-sok árvának a templomok falain kívül – és ami még szívszorítóbb – a falakon belül is. Mert a többsége még azoknak, is, akik eljönnek templomba, árva, szívszorítóan ott van az árvaság jele rajtuk. Visszatérve Afrikára, ott ezt én működésben láttam – legalábbis kezdeti szinten, nemcsak közösség, de városi szinten is. Ezt a kincset hoztam és szívesen osztottam meg veletek. De arra kérek, hogy gondolkodjatok el, elmélkedjétek, imádkozzatok, mert lehet, hogy az Isten ezt akarja megvalósítani itt a mi közösségeinkben is, életviteli szinten. Én erről nem akarok könyvet írni, vagy csak úgy dumálni róla, hanem látni akarom megvalósulni, itt a környezetemben.

Milyen érzéssel jöttél haza?

Boldogan.

Nagyon szépen köszönöm.

Nagyon szívesen, máskor is.

Főszerkesztő megjegyzése.

Autentikusan – habár a magazin jellege miatt is erősen megcsonkítva – adtuk tovább a riportalany mondandóját, de nem mindennel értünk egyet.

Április van

Húsvét, tavasz, megújulás, szeretet. Hogy mit jelentenek ezek a szavak, talán Prohászka szépen rámutat ebben az idézetben:

Ezt a hősiességet csak az érti, aki mindenekfölött szereti Istent. Úgy szereti, hogy szeretetébe belesemmisül. A nagy, a szenvedélyes szeretetnek az önfeláldozás, a teljes átadás, a személyes eltűnés, az akár gyötrelmek árán való megsemmisülés a vezető motívuma. Ezen a Leitmotiv-on ráismerünk a szeretetnek főséges, nemes eredetére: magának alkotta Isten az emberszívet, s úgy teremtette bele a szeretetet, hogy ez a maga teljesedését az Istenbe-merülésben, a benne való eltűnésben, megszűnésben keresse. Mert minden szeretet, még a természetes földi vonzalom is, már első virágzása idején áldozatról, halálról beszél. Ez a szeretetnek alázat-témája; emlékeztető arra, hogy Alkotó gondolta el teremtménye számára. Mintha a lelkek valami főséges energia-megmaradás-törvényének alapján a szív csak akkor érezné viszonzottnak a lét nagy ajándékát, ha azt egészében visszatéríti, és legalább is szándékában, vágyában, akaratában Teremtőjébe visszasemmisül.

Az én-nek ez az elfelejtése, elhanyagolása, átengedése s feláldozása a szeretet mélységmérője. Mennyire szeretsz? Amennyire átadod magad. Azért „legjobban szeret az, aki életét adja barátaiért.” Isten idejött azt megmutatni. Szívünkbe teremtette az odaadásnak természetfölötti ösztönét, és aztán eljött közénk, hogy földi küldetésének, egy valóságos ifjúságos, virágzó Isten-élet feláldozásának csodálatos drámájában megélje azt nekünk. Hogy az Isten-alkotta, Istenbe visszaszánt szívek megértsék a tetteknek e félelmetesen világos beszédét: „Így adjátok oda magatokat mindnyájan érettem, én megelőztelek titeket.”

Forrás: Prohászka Ottokár: Élő vizek forrása, 3. fejezet: A szív az embernek mértéke.

AQP humor

Egy asszony kopog a Mennyország kapuján. A férjét keresi.

- Hogy hívták a férjét? - kérdezi Szent Péter.
- Kovács Péter.
- De hölgyem! Hát tudja hány Kovács van itt? Nincs valami ismertetőjegye?
- Hát... Azt mondta a halála előtt, hogy ő annyiszor fog megfordulni a sírjában, ahányszor őt megcsalom.
- Megvan! - kiált fel Szent Péter - Kovács lett a ventilátor az égi konyhában.

Egy kamionsofőr magába roskadva jelenik meg a kis falu rendőrségén:

- Vannak a környéken fekete tehenek?
- Nincsenek.
- És fekete lovak?
- Azok sincsenek.

- És nagy fekete kutyák?
- Azt hiszem, azok sincsenek.
- Akkor mégis csak a papot ütöttem el...

Az amerikai férjnek azt mondja a válóperes ügyvédje:

- Két hírem van az ön számára. Az egyik rossz, a másik még rosszabb. Melyikkel kezdjem?
- A rosszal.
- A felesége egy félmillió dollárt érő képet talált.
- Ez magának rossz hír? - kérdezi a férj meglepődve - és halljam, mi a rosszabb hír?
- A kép önt ábrázolja a titkárnőjével.

Hirdetményünk, felhívásunk

Kérünk minden intelligens, hívó vagy Istenre nyitott embert, csatlakozzon tagnak az AQUILA Párthoz!

Az AQP-nál közgyűlési határozat alapján a belső keménység és tisztaság védelme miatt egy évig csak próbaidős önkéntes lehet mindenki. Habár nálunk amúgy is mindenki önkéntes, pénz hiányában senkinek sem tudnánk egyébként sem fizetni. Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen tagjelöltnek. Az alapszabályunkat a honlapunkon megtalálja.

Várjuk a kedves párttársakat.

Üdvözlettel: Varga Péterné Márta elnök

Az **AQUILA Párt** 14.981-es számon 2013 márciusában jogerősen bejegyzett párt. Az AQP a kiábrándultaknak, igazmondásra és élhető Magyarországra vágyóknak a pártja, és nem szokványos pártként „pártoskodunk”! Elmondhatjuk, mi Isten akaratából az emberekért vagyunk. *Kérjük, tekintsek meg a honlapunkat – a részletes pártprogramunk is ott* olvasható:

www.aquilapart.hu Itt minden információt megtalálhat rólunk.

Impresszum:

Kiadó: AQUILA Párt, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Honlap: www.aquilapart.hu

E-mail: aquilapart@aqp.hu

Telefon: +36 20 – 327-47-93

Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, AQP elnöke

Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton

Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit

Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Mészáros Gabriella, Marton Janka, Marton Krisztián, O.-Kuzmich Kinga

Képi anyag szerkesztése: Horváth Olivér

Az AQUILA Párt fogadóórái: szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.

Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.

Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.